

Glønborg (KRF):

Det, der står i beslutningsforslaget, er naturligvis udtryk for noget, som er rigtigt, og derfor vil man også gerne gå ind i et positivt arbejde om at nå lige så langt, vi kan på dette område.

Når man er en del af en flok, som man synes har en forkert adfærd, er der forskellige måder at bære sig ad på for at få denne adfærd ændret. Det første, der skal ske, er naturligvis, at vi skal vågne til erkendelse af, at vores adfærd er forkert og har været forkert. Jeg er glad for, at det fremgår klart heraf, at vi erkender, at vi har været nogle grise også fra dansk side.

Når jeg nævner to forskellige måder, man kan gøre det på, tænker jeg på, at man kan skynde sig ganske alene at gøre det rigtige, og det lyder selvfølgelig godt. Man kan gå i spidsen og sige: Nu skal I se, kære venner, sådan skal vi gøre nu. Deri ligger bare den risiko, at man bliver betragtet som en farisæer, som først og fremmest har ønsket, at de alle sammen skulle se, hvor rigtig man selv er. Det er ikke så godt.

Den anden metode, som man kan benytte, er hele tiden at opildne hele flokken og sige: Kære venner, nu skal vi derhen, nu skal vi gøre det anderledes. Det kan man også gøre på en sådan måde, at det kommer til at virke forkert, hvis man er bange for at gå i spidsen selv, men bare vil have de andre til at gå og ikke mindst hele tiden passer på, at man ikke selv kommer til at gå et eneste skridt længere, end alle de andre har gået.

Så der er mulighed for fejltagelser ved anvendelse af begge metoder. Jeg tror nok, det rigtige er, at man altid anvender en passende blanding af begge metoder, og det synes jeg egentlig også Danmark har gjort i miljø-sager. Jeg synes, at Danmark ved deltagelse i de forskellige konferencer og opslutning om udarbejdelsen af de forskellige konventioner – enten det så har været i nordisk regi eller i anden regi – faktisk har været godt med.

Derfor synes jeg egentlig også, at der er noget rigtigt i SF's forslag her. Tiden er måske moden til, at vi uden at kunne beskyldes for farisæisme kan sige: Kære venner, nu er vi alle sammen på vej, men vi skal i det mindste ikke være bange for fra dansk side at tage et par afgørende skridt forud for andre.

Jeg har egentlig megen sympati for forslaget, men naturligvis vil jeg ikke være med til at på-

lægge regeringen at gøre noget, som den ikke kan. Jeg vil gerne være med til at undersøge i udvalget, hvor meget regeringen egentlig kan.

Der har været fremført det argument, at der ikke er noget ved at lave en bestemmelse, hvis man ikke også har magt til at udøve nogle sanktioner ved overtrædelse af den. Jeg vil gerne sige, at det argument sluger jeg ikke. Det er jeg ikke enig i. Jeg synes faktisk godt, at man kan lave en bestemmelse om, at sådan skal det være. Med andre ord kan man udstøde et godt og kraftigt fy, hvis den bliver overskredet, selv om man ikke har anden mulighed end at sige fy. Det har faktisk også sin virkning af og til.

Margrete Auken (SF):

Lad mig først takke for en noget spøjs form for velvilje fra salen, da, så vidt jeg kan høre, alle er enige i det indholdsmæssige, men – også så vidt jeg kan høre – siger, at der ikke er nogen grund til, at vi får en lovgivning, der er i samsvarende med det, vi rent faktisk gør.

Det er selvfølgelig det, SF ikke er enig i. Vi synes, det ville klæde Danmark, at det også stod tydeligt i vores lovgivning. Jeg er fuldstændig enig med ministeren i, at det i første omgang sandsynligvis ikke vil få de store følger, fordi der kun har været denne ene ansøgning.

Den var nu også ganske besværlig. Jeg erindrere, at jeg havde ganske store fornøjelser ud af at arbejde med Grindstedsagen. Så hvis fru Marianne Jelved – som har forladt os, tror jeg – er angst for bureaukrati, må man sige, at så gælder det om at sørge for, at det ikke kan dukke op på den måde, at man faktisk alligevel står med nogle ansøgninger. Og så er det mest antibureaukratiske givetvis at gennemføre SF's forslag i hvert fald i hovedtræk.

Jeg er da stort set enig i det, ministeren har sagt om konventionerne, også om vores mulighed for at tvinge andre, eller hvordan vi nu vil gøre det, men jeg deler i høj grad den opfattelse, som hr. Glønborg havde, at det måske ikke er så tosset, at vi markerer, at vi har rent mel i posen, der er orden i vores lovgivning, ingen kan komme og sige til os: Jamen man må jo også gerne efter jeres lov.

Jeg synes ikke, vi skal være så bange for farisæismen. Vi har så mange lig i lasten, så der er rigeligt at tage af, hvis vi tror, vi skal til at have storhedsvanvid i den anledning. Det gør ikke noget, at vi en gang imellem kommer i flinkeskolen og siger: Her vil vi godt være foran.